

ประสบการณ์การปฏิบัติธรรม

โสภา ปัทมดิลก

R5005

ดิฉันเกิดที่จังหวัดนครราชสีมา อำเภอสุโขทัย เมื่อ ๒๘ มกราคม ๒๕๖๘ ขึ้น ๑๕ ค่ำ
เกิดได้ ๓ เดือนก็มาอยู่กรุงเทพฯ ที่อำเภอคลองสาน ข้างวัดทองนพคุณ เป็นบ้านของคุณปู่
คุณย่า จำได้ว่าตอนเด็ก ๆ จะตามคุณย่าไปวัดเป็นประจำ และคุณย่าจะทอดกฐินทุกปี ไป
ทางเรือ แลวอัยุทยา อ่างทอง สิงห์บุรี

ตอนอายุ ๗-๘ ขวบ ผันเห็นเทวดา ท่านยืนอยู่บนต้นไทร ต้นไทรนั้นใหญ่มาก ขึ้นอยู่
หน้าบ้านริมครอง เทวดาบอกว่ามีอะไรให้บอกจะช่วย ไม่ได้พูดออกเสียงแต่เราเข้าใจ เทวดา
ท่านนั่งผ้ายกลายทองสดใส แต่ไม่ใส่เสื้อ มีแต่สังวาลและทับทรวง สวมชฎาด้วย ไม่ได้เล่าให้
ใครฟัง ไม่รู้ว่าเทวดามีจริงหรือไม่ พอกลางวันก็ลงไปว่ายน้ำเล่น เอามือสอดไปที่คอกระตุก
สร้อยตกน้ำไป น้ำก็ลึกมาก คลองก็กว้างประมาณ ๕-๖ เมตร เมื่อกลับมาครั้งที่ท่านน้ำใต้โคน
ต้นไทร ไม่กล้าขึ้นบ้านกลัวจะโดนตี แต่เหมือนมีอะไรดลใจให้ว่ายน้ำไปกลางน้ำ น้ำตรงนั้นลึก
มาก ยืนไม่ถึง และดำลงไปดำดินขึ้นมาทำหนึ่งมีใบสนเต็มกำมือ และมีสร้อยขึ้นมาพร้อมกับ
พระที่ห้อยด้วย จึงจำได้ติดตาจนเดี๋ยวนี้

พอปี พ.ศ. ๒๕๘๖ ได้ทำการสมรสกับคุณดิเรก ปัทมดิลก เมื่ออายุ ๑๘ ปี มีบุตร ๔
คน และย้ายมาอยู่อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี อยู่ดี ๆ ตาก็มองอะไรไม่เห็นเลย ยิ่งข้างซ้าย
มีตสนิท ดิฉันตอนนั้นกลัวและคิดมากแอบร้องไห้ทุกวัน จนคืนหนึ่งมีคนมาเข้าฝันว่าไม่
ต้องไปรักษา ๖ เดือนก็หายเอง ตาข้างขวาก็พอมองเห็นบ้างจึงต้องใส่แว่นช่วย เพราะใช้ตา
ข้างเดียวมาตลอด พอปี พ.ศ. ๒๕๑๒ คุณดิเรกก็ย้ายไปอยู่จังหวัดสุรินทร์ เป็นนายอำเภอที่
อำเภอจอมพระ อยู่ ๓ ปี ก็ย้ายมาเป็นนายอำเภอเมืองสิงห์บุรี เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๕

พอมายู่สิงห์บุรีก็รู้สึกไม่สบายใจ กายก็ไม่สบายด้วยเป็นโรคนี้ว กินยาไทยและฝรั่งก็
ไม่หาย จิตใจร้อนรนบอกไม่ถูก ทั้งเป็นห่วงอะไรไปหมด ลูกสาวคนโตเป็นพยาบาล อยู่บ้าน
สมุทรปราการคนเดียว ลูกชายกำลังเรียน ลูกสาวคนเล็กเรียนอยู่ปีหนึ่ง บ้านพักก็เย็นดีแต่ไม่
อยากจะอยู่ พอดีรู้จักกับพรรคพวกที่ตลาดสิงห์บุรี มี เจ้เตียง ปริปุณณะ ร้านพุนทร์พัยสิน
เป็นหัวหน้าจัดรถ ก็มีคุณป้าส้ม พี่ยุพิน ประมาณ ๒๐ คน จะมาที่วัดอัมพวัน อำเภอพรหม
บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ทุกวันพระ ตั้งแต่บ่าย ๒ โมงจะกลับเที่ยงคืน ทำอยู่ได้ ๑ เดือน รู้สึกจิต
สงบและอยากให้ถึงวันพระไว ๆ พระครูภาวนาวิสุทธิท่านได้เมตตาสอนพวกดิฉันด้วยตัว
ท่านเอง

สำหรับตัวดิฉัน นับว่าพระครูภาวนาวิสุทธิ์ท่านมีพระคุณอย่างใหญ่หลวง และเป็นบุญกุศลของดิฉันอย่างมาก เพราะท่านเมตตาตลอดจนถึงครอบครัวของดิฉันด้วย เมื่อตอนอยู่สิงห์บุรีจะขยันปฏิบัติมาก แม้เวลานอนรู้สึกตัวเมื่อไร ตี ๑ ตี ๒ จะลุกขึ้นล้างหน้าปฏิบัติทันที และได้ผลมาก แม้แต่โรคหัวใจที่เป็นอยู่ก็หายได้ และเมื่อนั่งปฏิบัติจะมีเสียงดังเหมือนเสียงปิ่นและมีลูกไฟวิ่งเข้าไปในดวงตาข้างซ้าย หนึ่งแล้วเห็นถึง ๒ ครั้ง จึงรู้ว่ากรรมอันนี้เองที่ทำให้ตามองไม่เห็นมา ๓๐ กว่าปี ไม่น่าเชื่อเลยว่าจะตามกันขนาดนี้ เพราะในชาตินี้ไม่เคยทำไว้เลย แต่เดี๋ยวนี้หายเป็นปกติ ไม่ต้องใช้แว่นแล้ว

หลวงพ่อก่อนจะถามว่าก่อนปฏิบัติกับตอนนี้รู้สึกเป็นอย่างไร ดิฉันมาคิดดู ก่อนปฏิบัติเหมือนเรือที่ไม่มีหางเสือ ปล่อยตามกระแสคลื่นลม เสียเวลาที่ผ่านมาไป แต่พอปฏิบัติแล้วเรารู้ตัวและมีสติอยู่ตลอดเวลา แม้แต่ความฝันก็ยังเป็นนิมิตบอกล่วงหน้าและย้อนไปในอดีตได้ เช่นเมื่อดิฉันสงสัยตัวเอง ว่าตอนมาเกิดมาอย่างไร เพราะบ้านที่เกิดก็ไม่เคยเห็นเลย จึงนิมิตเห็นเป็นรถรางเล็กไม่มีหลังคา มีคนนั่งอยู่เต็ม รถวิ่งเร็วมาก วิ่งอยู่ในป่าที่มีต้นไม้ใหญ่ ๆ ทั้งนี้ พอไปเห็นบ้านเป็นเวลากลางคืนเดือนหงาย รถก็เหวี่ยงแว็บเข้าไปเลย เป็นบ้านสถานีรถไฟตามในป่า เพราะคุณพ่อทำงานที่สถานีรถไฟ

บางครั้งดิฉันมีเรื่องที่ทุกข์มาก ก็จะกราบพระพุทธรูปเจ้าและระลึกถึงหลวงพ่อกับและปรารภกับท่านว่า ชาตินี้ไม่เคยสร้างทุกข์ให้ใคร ทำไมมีทุกข์อย่างนี้แล้วก็เข้าปฏิบัติธรรม จึงนิมิตเห็นว่ากรรมนั้นต่อเนื่องมาแต่อดีตชาติ เมื่อชาติที่แล้วเคยเกิดมาเป็นผู้หญิง และมาสร้างพระพุทธรูป หน้าตักกว้างประมาณ ๓๐ นิ้ว มาถวายไว้ที่วัดอยุธยา แต่ดิฉันไม่ทราบว่าจะวัดไหน กราบเรียนหลวงพ่อก่อนที่เห็นให้ท่านทราบ และอีกชาติเห็นตัวเองเป็นผู้ชายที่กำลังเมาเหล้า และทะเลาะกับเมียที่มีลูกเล็ก ๆ อีก ๒ คน เห็นแล้วน่าสงสาร แต่ชาตินี้ดิฉันมีกุศลในเรื่องนี้ ดิฉันกลัวคนกินเหล้า แต่สามีและลูกชายก็ไม่กินโดยไม่ได้บังคับหรือขอร้องกันเลย และลูกเขย ๒ คนก็ไม่เคยกินเหล้าให้เห็นสักที

พอปี ๒๕๑๗ ทางกราก็ย้ายคุณดิเรกไปเป็นนายอำเภอบ้านค่าย จังหวัดระยอง ตัวดิฉันเองไม่อยากไป เสียหายที่ต้องไกลครูบาอาจารย์และพรรคพวกที่มาวัดด้วยกัน ดิฉันรู้สึกสนิทสนมและรักกันเหมือนญาติพี่น้อง ท่านที่เป็นผู้ใหญ่ก็เมตตาเด็ก เด็กก็ให้ความเคารพผู้ใหญ่ เมื่อมาอยู่ที่จังหวัดระยองแล้ว พอมีโอกาสก็กลับเข้าไปปฏิบัติในห้องกรรมฐานที่วัดอัมพวัน จังหวัดสิงห์บุรีทุกครั้ง ๗ วันบ้าง ๑๕ วันบ้าง บางครั้งก็เดือนครึ่ง ตอนนั้นยังมีคนไม่มากเหมือนเดี๋ยวนี้ ห้องกรรมฐานมี ๙-๑๐ ห้อง ข้างหลังเป็นป่า ต้นไม้ใหญ่ ๆ ทั้งนี้โดยมากจะมาเข้าอยู่คนเดียว ไฟฟ้าจะมีแต่เฉพาะในห้อง เปิดจะสว่างมาก เวลาไปถวายสอบอารมณ์ หลวงพ่อก่อนจะถามว่าขาดอะไรบ้าง ไฟสว่างไหม ดิฉันกราบเรียนว่า ไม่ได้เปิดไฟ

เพราะนกจะตื่นร้องกันเจี๊ยวจ๊าวไปหมด พอมีตเปิดไฟดูไม่มีนกร้องสักตัว ปรากฏว่าไปอยู่ที่
กุฏิหลวงพ่อบุญมา ท่านคงเรียกไป

ตามปกติเป็นคนที่ไม่เชื่ออะไรง่าย ๆ เมื่อมาอยู่ในห้องกรรมฐาน เวลาเย็น เวลา ๑๘-
๑๙ นาฬิกา จะได้กลิ่นหอม ๆ มาก และไม่เคยได้กลิ่นที่ไหนมาก่อน จะมีเสียงมโหรี มีฆ้องให้
จังหวะนาน ๆ ครั้ง ได้ยินถึง ๓ วัน ดิฉันจะคอยสังเกตว่าเสียงและกลิ่นมาจากไหน จะว่าใคร
มาเปิดวิทยุก็ไม่มี ตั้งแต่คราวนั้นจนถึงเดี๋ยวนี้ ๒๐ ปีแล้วไม่เคยได้กลิ่นและเสียงนั้นอีกเลย
อยู่วัดก็มีอะไรแปลก ๆ ให้เห็นหลายอย่าง เมื่อปฏิบัติอยู่ในห้องกรรมฐาน ได้ยินคนสวด
มนต์ดังมาก สงสัยว่าใครมาสวด อยากจะเห็น จึงปรากฏให้เห็นมาหนึ่งเสียติดเลย เป็น
ผู้หญิงอายุราว ๘๐ กว่า กราบเรียนหน้าตาให้หลวงพ่อบุญมา ท่านว่าแม่ชีก้อนทอง เป็น
เทพไปแล้ว ดิฉันไม่เคยเห็นแก่มาก่อน

อยู่มาก่อนหลวงพ่อบุญมาสร้างห้องกรรมฐานขึ้นมาเรื่อย ๆ จนเต็มไปหมด มีอยู่
แถวริมรั้วติดกับโรงเรียน เดี่ยวนี้เป็นหน้าวัด มีอยู่ห้องเป็นของเจ้าเตียง แกจะปิดเอาไว้ แต่ถ้า
ดิฉันมาปฏิบัติ แกจะเปิดให้และขอให้อยู่ห้องแก พอดิฉันเข้าไปอยู่เรียบร้อย แกก็เล่าให้ฟังมี
คนเข้าทรงว่าห้องนี้แรง ปลูกสร้างทับประตูเมืองโบราณ มีทหารอยู่เต็มไปหมด ได้ยินแล้วชัก
ใจไม่ดี แต่พูดกับเจ้าเตียงว่า ไม่มีอะไรหรอก เรามาสร้างความดีคงไม่เป็นไร แต่ใจชักจะเสียว
ๆ เพราะตอนนั้นมาเข้าอยู่คนเดียวไม่มีใครอยู่เลย แต่พอเข้าปฏิบัติก็เห็นทั้งเด็กทั้งผู้ใหญ่
แต่งตัวเรียบร้อยตรงที่อยู่ก็สะอาด อย่างเช่นบ้านพักข้าราชการที่อำเภอเมืองสิงห์บุรี มีแต่ไม้
เก่า ๆ ทั้งนั้น ตอนที่ยังไม่ได้เข้ามาปฏิบัติก็ไม่รู้ คงจะเดินชนกันบ้าง พอมาเข้าปฏิบัติแล้ว
เห็นมาหนึ่งกันตั้ง ๘-๙ คน เขามาโมทนากันทั้งนั้น แต่ก็ดีอย่างเจอแต่วิญญูญาณใจดีทั้งนั้น

พอปี ๒๕๒๑ คุณดิเรกมาเป็นนายอำเภอเมืองระยอง และในปีเดียวกันนั้นก็ย้ายไป
เป็นนายอำเภอเมืองจังหวัดจันทบุรี อยู่ได้ ๗-๘ เดือน คุณดิเรกก็ป่วยเข้าโรงพยาบาล และ
เป็นเวลาใกล้เคียงที่หลวงพ่อบุญมาปฏิบัติเหตุทางรถยนต์ ท่านได้เมตตาไปเยี่ยมถึงจังหวัด
จันทบุรี ทั้งที่คอกท่านยังใส่ฝือกอยู่ ดิฉันเห็นแล้วตื่นตัวใจ และสำนึกเป็นพระคุณเป็นอย่างยิ่ง
ในจังหวัดจันทบุรีเวลานั้น จะมีพวกเขมรเข้ามาทางจังหวัดตราด จะเผาบ้านเรือนราษฎรตาม
เขตชายแดน และอยู่บริเวณเขาสอยดาวเป็นทางลัด ข้าราชการที่อำเภอและดิฉันไม่อยากจะ
ท่านกลับทางนั้น แต่ท่านเห็นว่าใกล้ดีจะได้ถึงไว ๆ จึงถูกเขมรก็กรธไว้ แล้วก็อนุญาตให้ไป
พร้อมกับถวายของท่านมาอีกในเดือนเมษายน คุณดิเรกก็ถึงแก่กรรม หลวงพ่อบุญมาก็จัดรถ
พาพรรคพวกที่สิงห์บุรีมางานพระราชทานเพลิงศพคุณดิเรกด้วย นับว่าเป็นพระคุณอย่างสูง

ในปัจจุบันนี้ ดิฉันก็ปฏิบัติอยู่เสมอ และก็มีเรื่องที่จะเล่าอีก ดิฉันมีญาติผู้ใหญ่ที่สนิท
อยู่คนหนึ่ง มีศักดิ์เป็นอา และท่านปฏิบัติธรรมอยู่ที่วัดมหาธาตุ และเสียชีวิตไป แต่ดิฉันไปไม่

ทันรดน้ำบรรจุกุศพอ แต่ไปฟังพระสวดจนกระทั่งเผลอ แล้วในราว ๑ ๖-๗ วัน ท่านก็มาเข้าฝันบอก หนูช่วยไปหยิบผ้ามาให้อาเปลี่ยนที เขาเอาผ้าขาดให้อาหุงมา ตอนนั้นดิฉันอยู่ที่บ้านสมุทรปราการ แต่บ้านคุณอาอยู่บางไผ่ อำเภอภาษีเจริญ พอบอกดิฉันก็ไปที่บ้านท่านเลยไปในฝัน ขึ้นไปข้างบนในห้องนอนเปิดตู้เสื้อผ้าไม่มีอะไรเลย มีแต่ตู้เปล่า ๆ และเดินลงไปในห้องน้ำชั้นล่าง เห็นแต่ผ้าโสร่งตากอยู่ ๒ ตัวยังเปียกอยู่ พอ ๒-๓ วัน น้องของคุณอาก็มาหาดิฉัน ท่านเป็นอาเหมือนกัน ถามว่าเขาว่าเอาผ้าอะไรหุงให้คุณอา ท่านว่าผ้าขาดจริง และถามว่าในตู้ทำไมไม่มีเสื้อผ้าเลย ท่านบอกว่าลูกสะใภ้เขาเก็บเอาไปแจกญาติของเขาหมด จึงสงสัยว่าเอาไปจริงหรือเปล่า และก็ถวายผ้าสบงทำสังฆทานให้

ไม่กี่วันก็มาบอกอีก ว่าเวลานี้โจรมันขึ้นบ้านอา ขนข้าวของจะหมดแล้ว ท่านมีพวกเครื่องลายคราม โถ ชามโบราณมาก และท่านก็บอกว่า ของพวกนี้ข้างมัน แต่เสียดายพระพุทธรูปมาก และก็เป็นอย่างนั้นจริง ๆ โจรก็ไม่ใช้ใคร บุตรบุญธรรมของท่านเอง เมื่อตอนยังมีชีวิตอยู่ ท่านประหยัดและหวงข้าวของมาก พอเสียชีวิตแล้ว พวกญาติมาตรวจบัญชีเฉพาะเงินสดก็หลายล้าน ดิฉันกรวดน้ำและอุทิศส่วนกุศลไปให้บอกว่า อย่าเป็นห่วงอะไรเลยช่วยอะไรไม่ได้แล้ว ตั้งแต่นั้นหายเจ็บไป ไม่มาอีกเลย

มาเมื่อเดือนมกราคม พ.ศ. ๒๕๒๓ ตั้งแต่ต้นปีเลย รู้สึกใจคอไม่สบายและฝันเห็นงานศพถึง ๒ ครั้ง เป็นงานพระราชทานเพลิงศพ มีกองเกียรติยศอยู่สองข้างทาง เห็นทหารแต่งตัวเต็มยศไปหมด และตัวเองก็ต้องไปงานนี้ด้วย นึกสงสัยอยู่คนเดียวว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับตัวเอง และในช่วงนี้จะมีนิมิตเห็นหลวงพ่อกวนหาวิสุทธิคุณ ท่านจะมาเตือนให้เร่งทำความเพียร โดยบอกว่าเดี๋ยวจะไม่ทันเขา เพื่อนเขาไปกันหมดแล้ว

พอวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๒๓ ลูกชายของดิฉัน พ.ท.เด่นศักดิ์ ปัทมดิถ ก็เสียชีวิตและก็เป็นอย่างที่เห็นทุกประการ เป็นเหตุการณ์ที่บอกล่วงหน้า เป็นความทุกข์และสะเทือนใจเป็นอย่างมาก กินไม่ได้นอนไม่หลับไปหลายวัน ดีว่า ดิฉันมีพุทธคุณ ธรรมคุณ สังฆคุณ เป็นสรณะที่ถึงจึงคลายทุกข์ไปได้ คือยิ่งทุกข์ยิ่งปฏิบัติ นอนไม่หลับก็นั่งภาวนาไปตลอดทั้งคืน จึงดับทุกข์ไปได้มาก

ดิฉันจึงบอกแต่แรกว่า เป็นบุญกุศลอย่างใหญ่หลวง ที่ได้พบครูบาอาจารย์ที่ท่านเมตตาต่อศิษย์และผู้ทีทุกข์ยาก อย่างท่านพระเดชพระคุณหลวงพ่อกวนหาวิสุทธิคุณ และบัดนี้ นับเป็นโอกาสดีในการเขียนเล่าถึงการปฏิบัติ และข้อความที่เป็นประโยชน์ เกิดบุญกุศล ดิฉันขอกราบบูชาพระคุณ ท่านเจ้าคุณพระกวนหาวิสุทธิคุณ เจ้าอาวาสวัดอัมพวัน อำเภอพรหมบุรี จังหวัดสิงห์บุรี